

Arrest

nr. 149 034 van 2 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juni 2015.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster en verzoeker hun huidige en respectievelijk vierde en vijfde asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun vorige asielaanvragen hebben uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees voor hun autoriteiten omwille van beschuldigingen van betrokkenheid bij en hulp aan de rebellen.

In het kader van verzoeksters en verzoekers tweede respectievelijk derde asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 2 augustus 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan hun asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers gingen niet in beroep tegen deze beslissingen.

Inzake verzoeksters en verzoekers respectievelijke derde en vierde asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 4 februari 2014 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoekers dienden evenmin beroep in tegen deze beslissingen.

Ter ondersteuning van hun huidige vierde respectievelijk vijfde asielaanvraag leggen verzoekster en verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een convocatie d.d. 22 december 2014, de geboorteaktes en geboortecertificaten van hun kinderen, verzoekers Russisch reispaspoort en het attest van immatriculatie van verzoekster.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Blijkens de bestreden beslissingen wordt de huidige asielaanvraag van verzoekers niet in overweging genomen omdat zij geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij

voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker genomen, wordt vooreerst benadrukt dat verzoekers derde asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op fundamentele wijze werd ondermijnd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd, zo luidt het, gebaseerd op weinig aannemelijke verklaringen over de kern van zijn problemen, op een vrijwillige terugkeer naar Tsjetsjenië, op gedrag dat niet in overeenstemming is te brengen met een vrees voor zijn autoriteiten en op bedrieglijk verklaringen doorheen zijn asielaanvragen betreffende zijn identiteit, en verzoeker ging, zo wordt opgemerkt, niet in beroep tegen deze beslissing. Voorts wordt erop gewezen dat verzoekers vierde asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat er geen nieuwe elementen door hem werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming, en dat verzoeker ook tegen deze weigeringsbeslissing geen beroep aantekende. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoekers huidige vijfde asielaanvraag geen nieuw element bevat in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet dat de kans alsnog aanzienlijk vergroot dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Met betrekking tot de verklaringen die verzoeker aflegt, met name dat hij pas nu te weten is gekomen dat hij en zijn broer T. in 2013 problemen kregen omwille van hun illegale activiteiten te Baku in de periode 2000-2002, wordt vastgesteld dat deze betrekking hebben op de gebeurtenissen die werden aangehaald in het kader van zijn derde aanvraag. Het gegeven dat verzoeker, zo vervolgt de beslissing, naar aanleiding van zijn huidige aanvraag een nieuwe oorzaak aanhaalt van de door hem aangebrachte problemen in het kader van zijn derde aanvraag kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk zou vergroten, aangezien de problemen die het gevolg zouden zijn geweest van die "nieuwe oorzaak" niet geloofwaardig werden bevonden en op geen enkele wijze als aangetoond werden beschouwd. Daarnaast wordt gesteld dat het hoegenaamd niet aannemelijk is dat verzoeker in het kader van zijn vorige asielaanvragen geen enkele melding maakte van deze illegale activiteiten van hem en zijn broer T. te Baku en te Tsjetsjenië in de periode 2000- 2002. In dit verband wordt verder vastgesteld dat het gegeven dat verzoeker tijdens zijn derde asielaanvraag voor het Commissariaat-generaal aangaf geen enkele band te hebben gehad met rebellen/verzetsstrijders niet in overeenstemming te brengen is met zijn huidige verklaringen dat hij in de periode 2000-2002 wel verbonden was met de strijd tijdens de tweede Tsjetsjeense oorlog. Deze incoherentie ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers nieuwe asielverklaringen, aldus de commissaris-generaal die eraan toevoegt dat aangezien verzoeker en zijn broer omwille van deze illegale activiteiten het risico liepen ernstige en zwaarwichtige problemen met hun autoriteiten te ondervinden, dan ook redelijkerwijs kon worden verwacht dat verzoeker zijn betrokkenheid en deze van zijn broer, bij de verzorging van strijders en financiering van de strijd ten tijde van de tweede Tsjetsjeense oorlog, bij zijn vorige asielaanvragen zou vermelden, te meer daar het de kans op internationale bescherming aanzienlijk zou vergroten. Het gegeven dat, zo wordt gesteld, verzoeker deze feiten en vrees niet aanbracht bij zijn derde en vierde asielaanvraag ondermijnt de geloofwaardigheid van deze feiten op manifeste wijze. Wat betreft de convocaties d.d. 22/12/2014 wordt opgemerkt dat gelet op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt omtrent de relatieve bewijskracht van dergelijke documenten, en afgewogen tegen het geheel van de gedane vaststellingen in het kader van de geloofwaardigheidsanalyse van verzoekers vorige asielaanvragen, deze convocaties niet kan volstaan om beschouwd te worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Betreffende de geboorteaktes van verzoekers kinderen wordt aangehaald dat deze documenten bij verzoekers vorige asielaanvraag reeds werden voorgelegd en besproken. Verzoekers Russisch reispaspoort bevat, zo wordt vastgesteld, louter persoonsgegevens over hem, onder de naam T. B., waarover hij zegt dat dat zijn echte naam is. Ook het attest van immatriculatie van verzoekers echtgenote (Belgische attest) bevat louter persoonsgegevens die niet in vraag worden gesteld, aldus de commissaris-generaal. Volledigheidshalve wordt verwezen naar de verklaring van verzoekers echtgenote, thans verzoekster, dat de kinderen een valse naam dragen en dat ze daardoor België niet kunnen verlaten, en gewezen op het feit dat deze verwijzingen geen indicatie van een vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade jegens de Russische Federatie of de republiek Azerbeidzjan bevat, in de zin van een intentionele bedreiging van hun leven, vrijheid of fysieke integriteit, of die van hun kinderen. De verklaringen van verzoekers echtgenote geven eerder, zo luidt het, blijk van administratieve moeilijkheden om verzoekers ware identiteit te bewijzen, na zijn initiële identiteitsfraude. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de vreemdelingenwet betreft, wordt gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de weigeringsbeslissing van 2 augustus 2013, volgens de meest recente informatie

waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratief dossier werd gevoegd, onveranderd blijft.

In de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster genomen wordt gesteld dat uit haar verklaringen in het kader van haar huidige vierde asielaanvraag blijkt dat zij ten aanzien van het land waarvan zij het staatsburgerschap bezit, Azerbeidzjan, geen nieuwe problemen aanhaalt. Uit haar verklaringen blijkt, zo wordt vastgesteld, dat verzoekster haar huidige asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door haar man M.B., ofte T.B., die problemen heeft in het land waarvan hij het staatsburgerschap bezit, de Russische Federatie, en waar verzoekster sinds 2002 verbleef. Vervolgens wordt erop gewezen dat in het kader van de huidige vijfde asielaanvraag van verzoeksters man, thans verzoeker, een beslissing werd genomen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bijgevolg kan, aldus de commissaris-generaal, ook wat verzoekster betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aanwezig zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Vervolgens wordt de motivering inzake de beslissing die ten aanzien van verzoeksters echtgenoot werd genomen geciteerd.

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Zij ondernemen hiertoe geen ernstige poging, doch beperken zich louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in hun relaas, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze ontkennen en vergoelijken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij deze bevindingen echter niet ontkrachten of weerleggen.

Verzoekers' huidige argumentatie dat verzoeker ervan uitging dat de "illegale activiteiten (...) in Baku" van hem en zijn broer "niet gekend waren aan de Russische autoriteiten, reden ook waarom hij er geen problemen kon door hebben, reden ook waarom hij ze niet als oorzaak heeft gemeld in zijn vorige asielaanvragen", en betoogt dat "het integendeel niet aannemelijk is dat verzoeker tijdens een asielaanvraag alle mogelijke oorzaken van diens problemen zou aanhalen, wanneer hijzelf ervan overtuigd was (ten onrechte zo is gebleken) dat de activiteiten in Baku onmogelijk tot problemen konden leiden aangezien deze niet gekend waren bij de autoriteiten" biedt geen verklaring of rechtvaardiging voor zijn leugenachtige verklaringen en het verborgen houden van belangrijke informatie met betrekking tot zijn relaas. Het verklaart noch rechtvaardigt geenszins waarom verzoeker, geheel in strijd met zijn huidige verklaringen in het kader van onderhavige asielaanvraag, tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van zijn 3^e asielaanvraag verklaarde dat hij nooit heeft deelgenomen aan de oorlog, dat niemand van zijn familie ooit aan de oorlog heeft deelgenomen, dat hij en niemand van zijn familie een crimineel verleden heeft, en dat zij niets te maken hadden met die terroristen (rebellens/verzetsstrijders). In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande terecht als volgt overwogen: "Het gegeven dat u (verzoeker) tijdens uw derde asielaanvraag voor het Commissariaat-generaal aangeeft geen enkele band te hebben gehad met rebellen, verzetsstrijders is niet in overeenstemming te brengen met uw huidige verklaringen dat u in de periode 2000- 2002 wel verbonden was met de strijd tijdens de tweede Tsjetsjeense oorlog. Deze incoherentie ondermijnt de geloofwaardigheid van uw nieuwe asielverklaringen. Gezien u en uw broer omwille van deze illegale activiteiten het risico liepen ernstige en zwaarwichtige problemen met uw autoriteiten te ondervinden, kon dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat u uw betrokkenheid en deze van uw broer, bij de verzorging van strijders en financiering van de strijd ten tijde van de tweede Tsjetsjeense oorlog, bij uw vorige asielaanvragen zou vermelden. Te meer daar het de kans op internationale bescherming aanzienlijk zou vergroten. Het gegeven dat u deze feiten en vrees niet aanbracht bij uw derde en vierde asielaanvraag ondermijnt de geloofwaardigheid van deze feiten op manifeste wijze." De Raad benadrukt dat van een asielzoeker wordt verwacht dat hij van bij de aanvang van (zijn eerste asielprocedure) en doorheen de gehele (loop van zijn verschillende) asielprocedure(s) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij van meet af aan de concrete feiten die (mede) de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft. Verzoeker is hier echter in gebreke gebleven. Zijn tegenstrijdige en bedrieglijke verklaringen, en de vaststelling dat hij bij zijn vorige asielprocedures belangrijke informatie met betrekking tot zijn asielrelaas achterhield, ondermijnt op ernstige wijze zijn algemene en algehele geloofwaardigheid, en de geloofwaardigheid van het relaas.

Verzoekers gaan er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Om die reden en gelet op de informatie vervaardigd in het administratief dossier waaruit blijkt dat in de Noordelijke Kaukasus dergelijke, meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling, kan geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker bij onderhavige asielaanvraag neergelegde convocaties d.d. 22 december 2014.

In zoverre verzoekers artikel 3 van het EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of algemene verwijzing naar de algemene (veiligheids)situatie in zijn land van herkomst, volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Met hun ongestaafde beweringen omtrent de situatie in Tsjetsjenië en hun loutere verwijzing naar "recente mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen" - rapporten die niet worden toegevoegd -, tonen verzoekers niet aan en uit de informatie vervaardigd in het administratief dossier blijkt niet dat er in Tsjetsjenië een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het

verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 mei 2015, stellen verzoekende partijen dat ze geen commentaar hebben op de beschikking. Daar verzoekende partijen ter terechtzitting van 26 juni 2015 slechts stellen geen commentaar te hebben, zonder dat ze daadwerkelijk hun opmerkingen aangaande de in de beschikking van 27 mei 2015 opgenomen grond formuleren, dient erop gewezen, dat ze hierbij dan ook in het geheel niet ingaan op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat ze deze grond tot verwerping niet betwisten.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS